

GLASILO VAIŠNAVSKE VJERSKE ZAJEDNICE ZAGREB

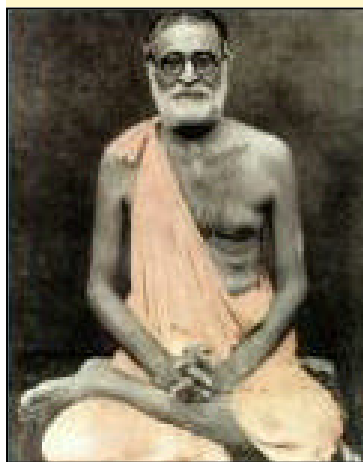
Gaura-Nitai Times

broj **150/151**

Zagreb, **04.01.2004.**

Da li je milost Gospodina Caitanye najviša milost?

• **Bhaktisidhanta Sarasvati Thakur**

Naravno, ne postoji netko tko je milostiviji od Mahaprabhua i Njegovih bhakta. Pomoć ili dobročinstvo koje dolazi od njih je prava pomoć. Svako drugo pružanje pomoći je zapravo poražavajuće i vrlo štetno. Ali dobrobiti, pomoć koja dolazi od Mahaprabhua i Njegovih bhakta je u stvarnosti vrhunska i vječna pomoć. Te dobrobiti ne traju samo nekoliko dana. To nije vrsta pomoći od koje uskoro proizlazi neka štetna popratna pojava, neka nepovoljna reakcija. To nije vrsta pomoći koja je povoljna za neke, a nepovoljna za druge.

Možemo nešto napraviti za svoju zemlju, ali to može imati loše posljedice za neku drugu.

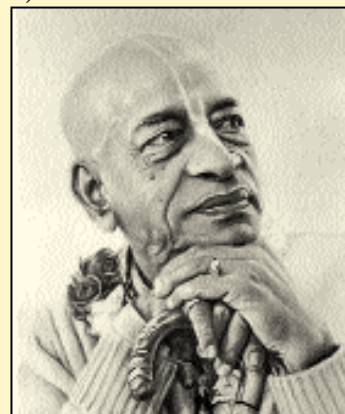
Mogu dobiti neko zadovoljstvo na račun tuđeg bijednog stanja. Netko drugi može uživati nešto što će stvoriti nedostatke u mom životu. Mogu profitirati vozeći se u kočiji, no to će sigurno biti neugodno za konje.

Mahaprabhu i Njegovi bhakte nisu obmanuli čovječanstvo nudeći mu takvu vrstu pomoći. Dobrobiti koje oni preporučuju, dar koji su oni poklonili, su vrhunske dobrobiti za sve ljude za sva vremena. Ovo olakšanje se odnosi na čitav univerzum.

To nije neka uskogrudna pomoć. Mahaprabhu i njegovi bhakte nikad nisu bili zainteresirani u pružanju uskogrudne pomoći koja je privremena. Nikome nikakve loše reakcije nisu proizlazile iz milosti Mahaprabhua. Zato mi kažemo da je Mahaprabhu vrhunski velikodušan, a Njegovi bhakte su čak i velikodušniji. To nije izmišljeno, to je stvarnost.

Mahaprabhuova milost je savršena i neograničena. Svaka druga milost je ograničena i stoga poražavajuća. Sve ostale inkarnacije, kao što je Matsyadeva, Kurmadeva, Varahadeva, Ramacandra i čak Gospodin Krišna. Osobno su podarile svoju vrhunsku milost samo predanim dušama. No svi su uništili suprostavljajuću stranu. Jedino je Mahaprabhu podario svoju milost suprostavljajućoj strani. On nije ustručavao svoju bezuzročnu milost na Kazija, Budiste i sve druge.

Međunarodno društvo za
svjesnost Krišne - ISKCON

Osnivač - Acarya: Njegova
Božanska Milost A.C.

Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Odgovorni urednik:

Boris Zgrablić

<boris.zgrablic@vip.hr>

Suradnici:

Akrura dasa, Satyasanda dasa,
Vijaya Vighraha dasa, bh. Saša
Momić, bh. Mario Marijanović,
Kamala dd, Kalakanthi dasi, Keli
Manjari dasi, bhn. Kosjenka
Arežina, bhn. Olja Jurlina, bhn.
Sandra Milašinčić

Lektura: Boris Zgrablić

DTP: Boris Zgrablić

Tisak: Vladimir Zgrablić

Kontakt adresa:

II. Bizek 36, 10000 Zagreb

tel.: 01/349-2468 ili 091/1712-792

Web stranice:

www.vvz.hr

www.iskcon.hr

www.saranagati-HR.net

Svi objavljeni tekstovi ne odražavaju nužno stav uredništva, tj. uredništvo se ne mora u svakom pojedinom slučaju slagati sa autorovim pogledom na temu o kojoj piše.

• Ripuha das

REALIZACIJE I ISKUSTVA U SLUŽBI GRADNJE HRAMA

Često smo pisali i/ili čitali o raznim dobrobitima koje ima osoba ako izgradi ili sudjeluje u izgradnji hrama za Gospodina. Takve informacije su mi inspirirajuće, ali mi je još veća inspiracija realizirano znanje.

Milošću Kršne sam se našao u nekoliko ekstatičnih situacija pred Sri Sri Gaura Nitai ili pak na gradilištu hrama, a vezanim uz gradnju hrama. To iskustvo, te osjećaje i energiju bih svakako okarakterizirao kao transcendentalna iskustva te kao veliku inspiraciju koju sam imao u tome da ustrajem u službi gradnje hrama. Uvijek se sjetim riječi Harinamanade Dasa koji je rekao da nas takova iskustva drže u svjesnosti Krišne, sjetiti ih se je lijek u teškom vremenima. A čak i da je to bila materijalna emocija, i takva je puno pomogla u gradnji odlučnosti i vjere u potrebitost i važnost projekta. Iskustva su mnogih lidera hramova ili projekata u

ISKCON-u, da na upite i molitve vas kao nositelja odgovornosti nekog projekta Krišna direktnije i češće ogovara/reagira, barem mi bez obzira na našu eventualnu prekrivenost, taj Njegov odgovor ili reakciju možemo shvati. Uglavnom, ekstatične su situacije bile slične onima kada nakon dva tjedna predavanja u službi sankirtana dođete u hram i izađete svježe ošišani i istuširani pred Sri Sri Gaura Nitai, te im ponudite rezultate svog djelovanja i zamolite ih za Njihovu milost. A takve su realizacije bhaktama inspiracija i za preuzimanje novih i većih odgovornosti za Sri Krišnino zadovoljstvo. Imao sam milosti u ovoj službi gradnje hrama biti pod takvim slapovima Kršnine milosti. A i prepreke tako gledano, ne izgledaju nepremostive i previše teške.

No, bilo je situacija gdje u tom trenutku počnete razmišljati zašto se nešto zbiva i što se krije

iza svega. Naime, kada su se zaredale "negativne" situacije, naprimjer, kad su nas na gradilištu nekoliko puta pokrali, kada su radovi zastajali zbog naizgled običnih sitnica, kada su skoro svi radnici koji su dolazili tvrdili da toliko komplikacija na jednom gradilištu dugo nisu doživjeli, kada su u banci tvrdili da kompliciraniji slučaj s kreditom do sada nisu imali, tražio sam pomoć i objašnjenja sa svih strana. Reakcije nekih gurua sam već prije napisao, a sada ću napisati i što su drugi rekli o problemima sa kojima smo se susretali u gradnji.

Kontaktirali smo od vastu do feng shui stručnjaka, vidovnjaka i osoba raznih moći, a među njima, od prijatelja bhakta i Kršne, do nama nepoznatih (neutralnih) osoba. Svi su upozoravali da će biti puno komplikacija, kako u dugogodišnjoj (!) gradnji, tako i raznih problema u odnosima u našem društvu. A za to su davali dosta razloga. Od same loše pozicije objekta, toga da se kuća renovirala te se nije moglo graditi po "našim" vastu pravilima, pa da će sve ići lakše samo u slučaju ako se bhakte drže zajedno, ako surađuju. A svi, baš svi su rekli da mi nemamo

probleme zbog tzv. vanjskih neprijatelja, već "da se veliki oblak iznad hrama tamo nalazi upravo zbog naših odnosa unutar zajednice". A i sami se sjećate (što će biti u narednim tekstovima i opisano) raznih situacija među bhaktama koje su se negativno odražavale na gradnju hrama. A mogli smo vidjeti i da su se dogodili najveći pomaci upravo onda kada se energija uložila u smjeru većeg jedinstva i sinergije. Uvijek je to davalo novi zamah u gradnji, a radovi su stajali i zastajali ponajviše u slučaju neispunjenih obećanja, pa svađa i podjela. Stoga uvijek najviše žalim (kad već nisam napustio tu službu kao što sam već i prije objasnio, 2000. i 2001.) za svim svojim propustima koja sam u njoj učinio, jer su oni svakako bili jedan od povoda za nezadovoljstvo i jedan od razloga gubitka entuzijazma. Ponajviše tu mislim na završne radove, dok sam i osobno, a i većina bhakta zadovoljan s ostalim radovima prije toga. Ako sagledam da se u svim završnim (ali onim

najvidljivijim!) radovima radilo o cca 8% sveukupno potrošenog lakšmija (a od toga nije sve učinjeno loše), tada mogu reći da sam i očekivao kako će se negdje u određenom postotku i pojaviti propusti, jer je to bilo i logično za očekivati. Pogotovo za one koji su i malo radili na ovom projektu ili nekim sličnima, pa znaju sve o raznim poteškoćama i problemima na koje se nailazi, te specifično za ovaj projekt - problematično razdoblje u kojem se gradio s obzirom na situaciju u ISKCON Hrvatska.

I sada nakon razmišljanja jesam li uopće trebao prihvatiti i raditi tu službu, odgovaram sa - da! Iako sam mogao raditi neku drugu ne tako odgovornu službu (zbog kojih sam se i vratio u Zagreb) gdje na kraju ne bi bio toliko kritiziran od strane bhakta, ili sam jednostavno mogao biti donator i za to vrijeme završiti neki fakultet ili imati 5 godina staža. Za ničim osim za propustima u gradnji i lošim

postupcima u odnosu s bhaktama ne žalim te molim da mi na tome oprostite. Ne žalim što sam je prihvatio, jer je usprkos svemu nešto i napravljeno, a poglavito ne žalim kada se prisjetim svih realizacija djelom opisanim u početku ovoga teksta, a i iskustva i zadovoljstva u radu s mnogim bhaktama te ipak zahvala mnogih gurua i bhakta na tog službi.

U slijedećim se nastavcima vraćamo samoj gradnji hrama i zbivanjima na gradilištu, te naravno i onima oko njega koja su utjecala za gradnju.

PS. Komentar na tekstove iz Like objavljene u zadnjim broju GNT-sa, a vezane uz gradnju hrama zbog obimnosti (i dogovora s urednikom) neću objaviti u časopisu, već na za to ipak prikladnijim konferencijama, ZGForumu te CFF-u.

Hvala! Your servant. ·

PRIČA O DVIJE ŽABE

Grupa žaba je putovala kroz šumu i dvije od njih su upale u jako duboku jamu. Ostale su se žabe okupile oko jame i kad su vidjele koliko je jama duboka, rekoše da je bolje da su te dvije nesretnice mrtve. Ipak, te dvije žabe su zemarile komentare i počele skakati izvan jame koristeći svu snagu. Ove gore su im nastavile govoriti da prestanu s pokušajima i da im je bolje da su mrtve.

Konačno, jedna od žaba je saslušala što ostale žabe govore i predala se, pala je na dno i umrla. Druga žaba je nastavila skakati još većom snagom. Još jedanput gomila žaba odozgo je zavikala da prestane s tom patnjom i samo umre tako da si skрати muke. Ona je ipak nas-

tavila skakati sve jače i naposljetku ipak iskočila van. Kad je izašla van, ostale žabe su pitale: "Zar nas nisi čula?" Žaba im je pokazala da je gluha i da je mislila da su je oni ohrabivali cijelo vrijeme.

Iz ove priče možemo naučiti dvije lekcije. Postoji snaga života i smrti u jeziku. Riječ ohrabrenja za nekoga tko je na dnu može mu pomoći da se uspravi i da izgura dalje kroz dan. Destruktivna riječ za nekoga tko je na dnu, može ga ubiti. Budite oprezni što govorite. Govorite život onima koji su na vašem putu. Snaga riječi... ponekad je teško razumjeti da riječ ohrabrenja ima tako dubok značaj. Zato od današnjeg dana dobro razmislimo prije nego bilo što govorimo. ·

www.saranagati-hr.net

Japa inspiracija

• pripremila Keli Manjari dasi

S.B. 4.12.21

Smisao: Pjevanje Gospodinovih svetih imena je savršeno u svakom pogledu. Kada je Dhruva Maharaja ugledao Visnudute, osobne pratioce Gospodina Visnua sa četiri ruke i lijepo ukrašene mogao je shvatiti tko su oni ali je neko vrijeme bio zbunjen. Međutim, jednostavno pjevanjem Gospodinovog svetog imena, Hare Krishna mantrre mogao je zadovoljiti neobične goste koji su se iznenada pojavili pred njim. Pjevanje

Gospodinovog svetog imena je savršeno čak i ako ne znamo kako da zadovoljimo Gospodina Visnua ili Njegove pratioce jednostavnim iskrenim pjevanjem Gospodinovog svetog imena sve postaje savršeno. Stoga bilo da je u opasnosti bilo da je sretan bhakta neprestano pjeva Hare Krishna mantru. Ako se nalazi u opasnosti odmah osjeća olakšanje, a kada je u položaju da neprestano vidi Gospodina Visnua ili Njegove pratioce, pjevanjem maha-mantrre može zadovoljiti Gospodina. To je apsolutna priroda maha mantrre. Bilo u opasnosti bilo u sreći može se pjevati bez ograničenja. ·

SF interview... Prabhupada maraton

• Keli Manjari dasi

GNT: *Pošto smo ušli u Novu Godinu u dubu Srila Prabhupad-a maratona ako bi mogao inspirirati bhakte sa kojom sankritan lilom!?*

Dvijanayaka dasa: Pošto su u zadnjih par mjeseci izašle dvije lijepe knjige s pričama iz sankritana, oni koji žele mogu naći inspiraciju za sankritan u njima. Ja ću pokušati dodati i svoju priču koja govori o važnosti motivacije kojom bi trebali izlaziti van u sankritan. Prije nekih godinu i pol dana s mataji Ljerkom sam poslije sange prolazio kroz pothodnik i razgovarali smo o sankritanu. Bilo je ljeto i jake vrućine. Govorio sam joj kako mi se uopće ne ide u sankritan po vrućini i da bih se radije odmarao. Pošto je tih dana van izlazilo u cijeloj Hrvatskoj samo par bhakta zbog vrućina, razmišljao sam o tome da li Srila Prabhupada i Sri Krišna Caitanya žele da se knjige dijele. Tako sam odlučio bez obzira što nemam volje da ipak izadjem van sa knjigama za Njihovo zadovoljstvo. Krišna je izgleda bio sretan sa tim stavom. Prošao sam dio grada i došao do jedne ulice gdje je stajao jedan gospodin. Inače knjige nudimo po lokalima, ali bio sam inspiriran da mu pridem. Kada je pogledao knjige uveo me je u svoju kancelariju. Rekao mi je da inspiriran vedskim učenjima i da mu se čini da je to ono pravo. Kupio je par knjiga koje su mu falile i tako je počelo naše druženje. On je u međuvremenu uzeo sve moguće knjige koje su izašle i mantra deset krugova jape minimalno. Jako nam je puno pomogao, pogotovu u nekim teškim trenucima. U svakom slučaju fantastično iskustvo. Zbog tijela i uma nisam želio izaći ali ipak jesam zbog Srila Prabhupada.

GNT: *Imaš li neku poruku za bhakte ?*

Dvijanayaka dasa: Pošto je sada Srila Prabhupad maraton možemo se sjećati svega što je on učinio za nas i izići van. Trebamo imati na umu da nismo vršitelji radnje. Ponekad pomislimo, što će drugi reći ako slabo podijelim?! Nisi uspio! Jer u materijalnom svijetu ako nisi donio neki plod nisi uspio. Međutim mi ne razumijemo kakvi su Krišnini aranžmani. Treba izići van jer nakon par godina možete na istome mjestu sresti osobu koja će vam reći: Tada sam kupio knjigu i počeo sa bhakti yogom. Kada shvatite da ste to bili vi kao instrumenti da ta osoba dobije knjigu preplavi vas osjećaj koji vas čini jako sretnim i daje vam inspiraciju. Ne trebamo razmišljati o rezultatu ili bilo čemu drugom. Možda je netko u mayi i samo što nas vidi sa knjigama to će ga podsjetiti na Krišnu. To je jako lijepa služba gdje dajemo Krišnu drugima i možemo biti instrument u Krišninim rukama. Nikada ne znamo tko je tamo

iza zidova u kafiću, kućama ili bilo gdje drugdje . Kakvi ljudi me čekaju, možda je tamo neki 17-0 godišnjak koji razmišlja o smislu života i samo čeka da dođe bhakta, podijeli mu knjigu, porazgovara sa njime, pozove ga na SF. Možda je neka starija osoba željna društva finih ljudi. Trebamo moliti Krišnu da nas upotrijebi kao instrument i dati ljudima ono najvrijednije i najljepše a to je svjesnost Krišne.

GNT: *Postoji li specifična mantra s kojom prilaziš?*

Dvijanayaka dasa: Oni koji imaju dubinu u svjesnosti Krišne svakako će naći načina kako pristupiti ljudima. Ali nije loše i porazgovarati s bhaktama koji imaju određeno iskustvo . Postoje mantre i ponekad se kaže da su one kao štake. To su suštinska pitanja koja vam pomažu da pridete ljudima. Imam iskustva da kada nisam inspiriran te mantre mi pomažu kao uvodne rečenice. Na taj način se može za prvu ruku i mehanički raditi sankritan, jer s vremenom će im Krišna dati inteligenciju.

GNT: *Hvala ti. Hare Krishna!*

Dvijanayaka dasa: Hare Krishna!

Kalendar siječanj

03.01.2004. Subota

Vyanjuli Mahadvadasi

Post za Putrada Ekadasi

04.01.2004. Ne

Dvadasi

Prekid posta 07:38 - 09:57

(Bez ljetnog pomaka vremena)

Sri Jagadisa Pandita - Pojava

ljetno računanje vremena nije uzeto u obzir

VEGEHOP

Vegeterijanski catering

Kneza Mislava 11

tel. 45 76 764

svaki dan od 10-18

Zašto knjige i ljude ne dodirujemo nogama?

• Pripremio Boris Zgrablić

a) U Indiji se svatko od malih nogu poučava da nikad spise, knjige i ljude ne dodiruje svojim nogama. Ako nehotice dodirne papire, knjige, glazbene instrumente ili bilo koju edukacijsku opremu, djeci se kaže da s poštovanjem dodirnu ono što je šutnuo svojim rukama, te zatim dotaknu svoje oči u znak isprike. Danas razlikujemo subjekte kao svete i svjetovne. Ali u drevnoj Indiji svaka stvar - akademska ili duhovna - bijaše smatrana božanskom i poučena od gurua u gurukuli. Znanje je sveto i božansko. Stoga mu se uvijek mora odati poštovanje. Dodirnuti nekoga drugog stopalom smatra se prekršajem. Zašto je tako? Dodirivanje nekog svojim stopalom srodno je nepoštivanju Gospodina u njemu ili njoj. To zahtijeva hitnu ispriku, ponudenu s poštovanjem i poniznošću. Čak i kada stariji nepažnjom dodirnu mlađu osobu svojim stopalom, pod hitno se ispričavaju.

b) Indijci kleče pred svojim roditeljima, starijima, učiteljima i plemenitim dušama dodirujući im stopala. Stariji nas zauzvrat blagoslivljaju polažući svoju ruku na ili iznad naših glava. Klečanje se obavlja svakodnevno, kada sretnemo starije i osobito pri važnim prigodama kao što su početak nove odgovornosti, rođendani, festivali itd. U izvjesnim tradicionalnim krugovima poniznost je popraćena objema abhivaadanama koje služe pri predstavljanju, najavi nečije obitelji i socijalnog rasta. Čovjek stoji na svojim stopalima. Klečeći dodirnuti nečija stopala znak je poštovanja prema dobi, zrelosti, plemenitosti i uzvišenosti koju utjelovljuju naši stariji. To simbolizira naše priznanje njihovoj nesebičnoj ljubavi prema nama i požrtvovanost za našu dobrobit. To je način poniznog priznanja veličine drugoga. Ta tradicija odražava snažne obiteljske veze koje su bile jedne od ustrajnih snaga Indije.

c) Dobre želje (sankalpa) i blagoslovi (aashirvada) starijih su visoko cijenjene u Indiji. Klanjamo se da bismo ih primili. Dobre misli stvaraju pozitivne

vibracije. Dobre želje pružene iz srca punog ljubavi, božanstvenosti i plemenitosti imaju ogromnu snagu. Kad se prostremo s poniznošću i poštovanjem, molimo da nas obaviju dobre želje i blagoslovi starijih koji izviru iz oblika pozitivne energije. Eto zašto zauzimamo držanje bilo stajući ili p o t r b u š k e , onemogućuje cijelom tijelu tako primiti energiju.

Drugačiji načini pokazivanja poštovanja su:

Prathutana - dizanje kao dobrodošlica

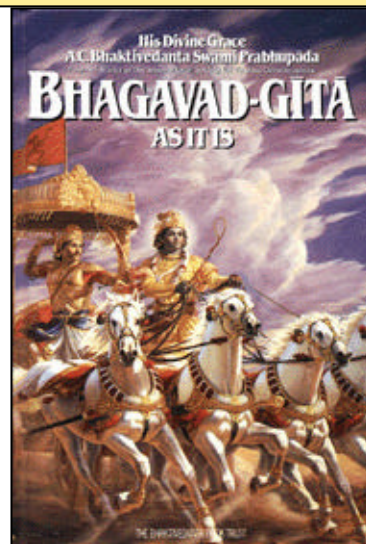
Namaskaara - iskazivanje počasti oblikom namaste

Upasanghran - dodirivanje stopala starijih ili učitelja

Shaastaanga - puno prostiranje stopalima, koljenima, trbuhom, prsima, čelom i rukama dodirujući tlo pred starijim

Pratyabivaadana - uzvratanje pozdrava

Pravila su propisana u našim spisima kako bi se tko trebao klanjati kome. Bogatstvo, podrijetlo, dob, moralna snaga i duhovno znanje u uzlaznom poretku važnosti kvalificira ljude u primanju poštovanja. Zbog tog razloga se kralj, iako vladar zemlje, klanja svom duhovnom učitelju. Epovi kao Ramayana i Mahabharata sadržavaju mnoge priče koje osvjetljavaju taj aspekt. Ta tradicija stoga stvara okruženje međusobne ljubavi i poštovanja među ljudima osiguravajući sklad u obitelji i društvu.

Što si prvo pomislio kada si vidio Hare Krišna bhakte?

Nisam mislio; sankirtan bhakta (Mahaprabhu Prabhu) vješto mi je skrenuo pozornost na par tema (koje su me zanimale), iz knjige "Nauka o samospoznaji". Nakon što sam knjigu pročitao, i dalje nisam ništa mislio o bhaktama, jer nisam znao da postoje! Mislio sam da to studenti dijele knjige. Tek dvije-tri godine kasnije, nakon što sam sreo Daityari Prabhua koji je držao prezentacije knjiga i uzimao narudžbe u našoj školi, shvatio sam da bhakte ustvari i postoje :) (naravno, te godine živjeli su tek par stotina kilometara od Labina)...

Venu-pani dasa

Dostizanje čiste vrline

• Satyasanda das

Čista bhakti , ili stanje čiste vrline dostiže se jedino kada je osoba slobodna od djelovanja tri gune materijalne prirode. Sloboda od tri gune materijalne prirode ne dostiže se nekakvom umnom špekulacijom. Kad dostigne takvo stanje osoba također posjeduje simptome. U prijašnjim tekstovima opisali smo simptome transc. situirane osobe koje Krišna govori Arjuni u 14 poglavlju. U drugom poglavlju Arjuna pita Krišnu koji su simptomi transsc. situirane osobe:

*sthita-prajshasya ka bhana
samadhi-sthasya kesava
sthita-dhib kim prabhaseta
kim asita vrajeta kim*

Koji je simptom osobe čija je svijesnost na taj način uronjena u transcendenciju? Kako i o čemu govori, kako sjedi i kako hoda? (Bg. 2.54)

U smislu , Srila Prabhupada piše:

Kao što postoje simptomi u svakom pojedinom čovjeku, u pogledu njegovog posebnog položaja, onaj tko je svjestan Krišne ima svoju posebnu prirodu - pričanje, hodanje, mišljenje, osjećanje itd. Kao što bogataš ima simptome po kojima se vidi da je bogataš, kao što bolestan čovjek ima simptome po kojima se vidi da je bolestan, kao što učen čovjek ima simptome, tako i čovjek u transcendentnoj svjesnosti Krišne ima svoje posebne simptome u svojim postupcima. Moguće je saznati njegove simptome iz Bhagavat-gite. Najvažnije je kako čovjek svjestan Krišne govori, jer je govor najvažnija osobina svakog čovjeka. Kaže se da budala nije otkrivena dok god ne progovori ali čim progovori odmah se razotkriva . Neposredan simptom čovjeka svjesnog Krišne je da neprestano priča o Krišni i o pitanjima koje Ga se tiču. Ostali simptomi proilaze sami od sebe, kao što je dalje rečeno.

Interesantno je da Arjuna pita kako on govori i o čemu, kako hoda i kako sjedi? Ali u odgovoru na njegovo pitanje Krišna ne komentira na njegove poante jer Arjuna pita izvanjske simptome. Krišna mu odgovara dajući mu poantu dubljeg značaja. Moramo naučiti kako možemo vidjeti simptome svarupa laksana-unutarnje simptome a, ne samo tatastha laksana-izvanjske simptome. Prvi korak je da moramo imati potpuno jasno duhovno znan-

je šastra. Onda možemo uočavati razne simptome.

Krišna odgovara Arjuni:

*prajahati yada kaman
sarvan partha mano-gatan
atmany evatmana tushtah
sthita-prajnas tadocyate
dubkhesv anudvigna-manah
sukheshu vigata-sprihab
viita-raga-bhaya-krodhab
sthita-dhiir munir ucyate
yah sarvatranabhisnehas
tat tat prapy subhasubham
nabhinandati na dveshti
tasya prajsha pratishthita
yada samharate cayam
kurmo 'ngan'iva sarvasah
indriyari'indriyarthebhyas
tasya prajsha pratishthita*

O Partha, kada čovjek napusti sve vrste osjetilnih želja koje proizlaze iz umnih izmišljotina i kada njegov um nađe zadovoljstvo u samom osobenom biću, onda se kaže da je u čistoj transcendentnoj svjesnosti. Onaj tko nije uznemiran trostrukim nevoljama i bijedama, tko se ne raduje sreći i tko je oslobođen svake vezanosti, straha i gnjeva, naziva se mudracem postojana uma. Onaj tko nije vezan, koji se ne raduje kada ga zadesi dobro niti jadikuje kada ga zadesi zlo, čvrsto je utemeljen u savršenom znanju. Onaj tko može kontrolirati svoja osjetila od osjetilnih predmeta, kao što kornjača uvlači svoje udove u oklop, treba se smatrati zaista utemeljen u savršenom znanju. (Bg. 2.55-58) .

sljedeći Sunday Feast

11.01.2004.

bhajani: Amala Harinama das (17.00)

lekcija: Dvijanayaka das (17.45)

kirtan (18.30)

prasadam (19.30)

Nedjelja od 17.00 do 20.30 sat
Češki dom • Šubićeva 20, Zagreb